

i Aar med mange Ulykkestilfælde og deraf følgende store Erstatningskrav paa Afdelingen.

Selv under de nuværende Forhold, hvor Afdelingen omfatter alle registreringspligtige Sejlfartøjer, er Forsikringsbidragene — at dømme efter den Træghed, hvormed de er indgaaet til Forbundet — bleven følt som en betydelig Byrde af de mindre Skibe til Trods for, at der i de forløbne Driftsaar ved Præmierreguleringen — gennem Nedsættelse af de smaa Skibes Forsikringsbidrag til en Tredjedel af de større Skibes — er taget skyldigt Hensyn til, at de ikke i saa høj Grad har været udsat for Krigens Farer, som de større Skibe. Men end mere vanskelige vil Forholdene stille sig for Rederne, ifald den nuværende brede Basis for Gensidigheden ændres i den antydede Retning og Lovens Erstatningsbeløb samtidig — som det jo paatænkes — væsentlig forøges.

Efter det saaledes anførte og i Betragtning af, at der i Praxis ikke synes at kunne paavises nogen som helst velmotiveret Begrundelse til, i den her omhandlede Henseende at gøre nogen Forskel paa, om det drejer sig om mindre eller større Skibe, ej heller om det drejer sig om Fragtfart eller Fiskeri, maa Forbundet fraraade, at der foretages en Udskillelse af visse Redere fra Lovens 7de Kapitel, og det maa holde for, at hvis Betydningen af Gensidighedsprincippet ikke skal blive illusorisk, maa Tonnagegrænsen for de under det nævnte Kapitel henhørende Skibe bevares uforandret svarende til Skibsregistreringsloven, hvilken Ordning uden Tvivl i Praxis ogsaa har frembudt Fordele for det ærede Arbejderforsikrings-Raad og andre administrative Myndigheder.

Ærbødigst

Aage Bramsen.